

Pelgrimage naar Israël 17 t/m 28 mei 2009

gezamenlijke parochies Venray: Grote Kerk en Paterskerk

Zondag 17 mei 2009

Vertrek: 13.45 u

We werden uitgezwaaid door familie en vrienden. De Deken kwam ons in de bus een goede reis wensen. In Urmond (gemeente Stein) haalden we

Kapelaan Huub Horstman op, die al op ons stond te wachten.

Om 15.30u waren we op het vliegveld Luik en om 18.20u vlogen we met de Boeing 737-700 van Jetairfly met een snelheid van 820 km per uur naar Tel Aviv.

Om 23.45u Israëlsche tijd, landden we in Tel Aviv.

We moesten eerst shekels pinnen en al gauw kwamen onze koffers op de band.

Om 0.30u gingen we met de bus en de inmiddels gearriveerde Nederlandse reisleidster Ineke Verkaart, die sinds vorig jaar in Israël woont, naar Nazareth.

Bij het binnenrijden van Nazareth bad Guido de Engel des Heren met ons. De rit duurde anderhalf uur, zodat we om 2.u in het hotel aankwamen.

De kamersleutels werden verdeeld. Het werd een korte nacht, want om 8 uur moesten we de volgende dag in de bus zijn.

We slapen de komende vier nachten in Nazareth in Mary's Well hotel.

Maandag 18 mei 2009

8.10u vertrek naar de berg Tabor.

Om 8.45 was het al 32gr.C.

In de bus kregen we een algemeen overzicht van de geschiedenis van het Heilig Land. Na het Romeinse en het Oost-Romeinse of Byzantijnse rijk. (Constantijn verplaatste de keizerszetel naar Byzantium, dat later Constantinopel heette.)

Vooraf de moeder van Constantijn, de H. Helena, deed veel voor de ontdekking van de H. Plaatsen.

We hebben zekerheid over drie plaatsen:

- Van de verkondiging van de engel aan Maria
- De geboorteplek van Jezus
- De plek van de kruisdood.

Na de Byzantijnen kwamen in 614 de Perzen, die alles verwoestten. Daarna kwamen de Kruisvaarders de Moslims en de Turken. Sultan Saleiman gaf de Franciscanen in de 17de eeuw het beheer over de H. Plaatsen.

Sinds 1910 beheerde Engeland het H. Land. Dat beheer ging door tot 1948.

De berg Tabor ligt op 550 m boven de zeespiegel. Er is op de berg een

Grieks-orthodox gedeelte en een Latijns gedeelte. Wij bezochten het Latijnse gedeelte. De grotten van Elia en Mozes zijn kapellen uit de Byzantijnse tijd

Uit het Matheus-evangelie werd door de kapelaan hoofdstuk 17 voorgelezen.

Het Jisraëldal, dat onder de Tabor ligt, is de graanschuur van Israël.

Het was lang een moerasgebied, maar werd in het begin van de vorige eeuw drooggelegd.

Om 10.45u reden we weg van de Tabor op weg naar

Kana. De Franciscanen zijn er sinds de 16de eeuw. In Kana verrichtte Jezus zijn eerste wonderen; o.a. bij de bruiloft van Kana veranderde Jezus water in wijn. Er werd voorgelezen uit het Evangelie van Johannes hdst. 2. De crypte stamt uit de 2de of 3de eeuw. In de Wedding-Church zijn Guido en José 12 jaar geleden getrouwd.

Om 12.35u. vertrek uit Kana en om 13.00u. lunch in Nazareth. Na de lunch bezochten we de Basiliek van de Annunciatie (Verkondiging)

De Basiliek werd in 1966 voltooid en is gebouwd op de plaats waar Gabriël aan Maria de geboorte van Jezus aankondigde. In de Basiliek hebben we de H. Mis bijgewoond, die gelezen werd door een Amerikaanse priester, geassisteerd door kapelaan Horstman en Diaken Guido.

Het bovenste deel v.d. kerk is gewijd aan de verering van Maria; kunstenaars uit de hele wereld hebben grote Maria-schilderijen gemaakt op de muren. De toegangsdeur van brons is gemaakt door een Nederlandse kunstenaar.

Ten noorden van de Basiliek staat de Jozefkerk; op de plek, waar zich ooit de timmerwerkplaats van Jozef bevond. Onder de kerk bevindt zich een grot, waarin de H. Familie tijdelijk gewoond heeft.

We hebben door een zeer heet Nazareth naar het hotel gelopen. Om 19.00 u. het diner.

Dinsdag 19 mei 2009

Weer een stralend zonnige dag!

Wij vertrokken, na een geweldig ontbijt, om 7.30 u. richting Meer van Galilea.

Hier trok Jezus met zijn discipelen rond in zijn openbare leven. Hij deed hier vele wonderen, zoals in de Bijbel beschreven staat.

We bezochten de ruïnes van het oude Capernaum, de tweede vaderstad van Jezus en de woonplaats van enkele apostelen, waaronder Petrus.

De schitterende synagoge van Capernaum uit de derde eeuw, was indrukwekkend.

Ook de moderne kerk door de Franciscanen gebouwd over

het huis van Petrus' schoonmoeder, was zeer de moeite waard.

Wij vervolgden onze tocht naar de Berg der Zaligsprekingen.

Het harmonische achthoekige Godshuis, opgetrokken uit basalt, is door zuilengangen van witte steen omringd. Op de muren van de achthoek zijn de beroemde woorden van de Bergrede opgeschreven. Daar hebben we samen de H. Mis gevierd in de open lucht. Ons gelegenheidskoor zong de sterren van de hemel en Harry 1 zong van enthousiasme de naad uit zijn broek. Kapl. Horstman wees in zijn preek erop, dat wij arm van geest moeten zijn d.w.z.: leeg zijn voor God en ons zó geheel openstellen voor Zijn Woord. Na deze viering was er heerlijke, zalige koffie in de zon met uitzicht op het meer. Wij vervolgden onze weg naar de bronnen van de Jordaan.

Na een gezellige picknick hebben we allen onze doopbeloften hernieuwd. Kapl. Horstman besprenkelde ons overvloedig met Jordaanwater. Hierna stelde iedereen zich uitvoerig voor.

Een wandeltocht langs de rivier de Jordaan werd ondernomen. Wij allen genoten van de overweldigende natuur en de uitleg van Theo Hikspoors.

De bustocht werd vervolgd door de Galan-hoogvlakte, vlak langs de goed bewaakte grens met Syrië. Na deze hoogvlakte daalden we af door bananenvelden en olijfgaarden naar het meer van Galilea. Bij de kibboets Ginosar scheepten wij ons in op een grote houten boot naar de kustplaats Tiberius.

Tijdens deze tocht lazten Guido en de kapelaan voor uit de H. Schrift.

Wij leerden, dat we niet bevreesd moeten zijn wanneer ons leven zich in woelige banen bevindt, maar dat we te allen tijde kunnen vertrouwen op Jezus, onze Heer.

Nu onze geestelijke honger ruim gestild was, hoopten we allen nog op tijd aanwezig te zijn voor een eenvoudige, doch voedzame maaltijd in ons hotel Mary's Well.

Woensdag 20 mei 2009

Na het ontbijt bezochten we een Grieks-Orthodoxe kerk. Erg indrukwekkend was dit. Er was een H. Mis bezig. Fotograferen werd niet op prijs gesteld.

Bij de Grieken is respect belangrijk. Na de indrukwekkende Grieks-Orthodoxe-Kerk

gingen we met de bus naar Haifa. Elia, die er woonde, trok zich terug in de woestijn,

om zich beter te kunnen openstellen voor God. Op 19 juli a.s. is er een feest van Elia voor Joden, Moslims en Christenen.

Onderweg zagen we de berg Bahai. De ligging van deze berg is prachtig. Dit weet Karim ook, want hij rijdt extra 3 keer rond voor ons om foto's te kunnen maken.

Om 11.00u hadden we de H. Mis in een soort klooster. De kapelaan benadrukte, dat God er altijd is voor kracht en Hij is je toeverlaat. God laat Zich zien in kleine dingen.

In de haven komt veel binnen in Haifa. Zo zijn wij hier gekomen als pelgrims.

De lunch was bij de zusters. Tijdens de lunch kwam het hoge woord eruit:

Erwin Hikspoors is niet mee op pelgrimage, maar wèl Theo Hikspoors. Hoe dan ook, iedereen geniet van de verhalen over de flora en fauna van Theo.

Na de lunch hebben we een kwartier om de tuinen van Bahai vanaf een andere kant te bekijken. Bahai is een sekte, waar verder niets over bekend is.

Hierna bezoeken we Akko. Akko is groot geworden van glas. Er wordt speciaal zand van het strand voor gebruikt. Voor de kleur purper zagen we slakken liggen.

Romeinen kwamen aan land, om het land te romaniseren.

De kruisvaarders waren de laatste, die uit het land vertrokken,

We stapten uit de bus terug in de tijd: de Middeleeuwen. De gevangenis van toen hebben we gezien, veel trappen gelopen en lege ruimtes bekeken. Het badhuis mochten we niet in.

Twee keer kwamen we door de drukke bazaar. Misschien maar goed, dat ik de geuren niet kan laten overkomen; je ruikt alles door elkaar, niks ruikt meer lekker.

De Middellandse Zee hebben we ook gezien. Een bruidspaar voor de sinaasappelstand, wat een locatie!

De kapelaan trakteerde ons op een heerlijk sapje. Hij handelde flink, zodat de prijs

aantrekkelijk was. Kapelaan, bedankt, we hebben allemaal genoten en het was op het goede moment getimed. Nog even naar de zee kijken en daarna terug in de bus, weer op weg naar Nazareth.

Donderdag 21 mei 2009 (Hemelvaartsdag)

Na enige moeite om de koffers allemaal naar beneden en in de bus te krijgen, vertrokken we om 7.45u vanaf Nazareth Rimonim - Hotel.

Nog een laatste blik op de kathedraal van Maria Boodschap en de eindbestemming was de Kibboets Kalia.

Als eerste stopten we bij het kruisvaardersfort Belvoir, ook wel genaamd:

De ster van de Wind, gelegen in de Jordaanvallei.

Vanwege zijn strategische ligging is er vaak om gestreden door veel verschillende

vijanden. Na een " Venray's kwartiertje "ging de rit zuidwaarts, waarbij enerzijds genoten kon worden van vruchtbaar land met verschillende boomsoorten, zonnebloemen, olijfbomen, grote

waterreservoirs, en anderzijds woestijn.

Het was een indrukwekkende rit, waarbij ook enkele malen wegversperringen ons pad kruisten. Het doel was Jericho, de oudste stad ter wereld, waarvan al gegevens bekend zijn van 8000 jaar voor Christus.

In de plaats aangekomen zijn we direct met de kabelbaan naar het Grieks Orthodoxe klooster gegaan. Dit klooster is uitgehouwen in de rotsen op de Berg der Bekoringen, ter herinnering

aan de bekoringen van Jezus door de duivel, toen hij 40 dagen in de woestijn gevestigd had. Voor een enkeling was de tocht met de kabelbaan naar boven en de beklimming van de vele trappen een opgave, maar datgene,

dat boven te zien was, was meer dan de moeite waard.

Kapelaan Huub heeft daar voorgelezen uit het Evangelie en daar nog enkele inspirerende woorden bij gesproken.

Op de terugweg werden we getraakteerd op een groot glas heerlijk fris vruchtensap en beneden in het restaurant stond een uitstekende lunch op ons te wachten. Daarna was er nog even gelegenheid voor de liefhebbers om te winkelen, waarna we verder

zuidwaarts trokken, richting Qumran. Even voor we in Qumran zouden aankomen, verlieten we de hoofdweg en gingen we naar een plek, waar volgens Guido niets te zien was.

We hadden enorm geluk, want op de plaats aangekomen, mochten we

onverwachts verder rijden en kwamen op de plaats bij de Jordaan, waar Jezus door Johannes gedoopt werd. Aan de overkant was een week eerder de Paus nog geweest. Zeer indrukwekkend om daar te mogen staan.

Het Evangelieverhaal werd voorgelezen en er werd gebeden. We hadden toestemming om 20 minuten op die plaats te blijven, en daar hebben we ons aan gehouden. Daarna zetten we de

tocht voort naar Qumran, waar de vorige eeuw door een herdersjongen de Dode Zeerollen zijn gevonden.

Na vertoning van een korte film, hebben we het buitenterrein bezocht, waarbij we de badplaatsen, de pottenbakkerij, de administratie, de bakkerij, etc. konden bewonderen. Vanaf een verhoogd plateau, hadden we een prachtig uitzicht over de Dode Zee, het laagste punt op aarde. Hierna was het nog maar 1 km. Naar de Kibboets Kalia, waar de sleutels voor de kamers werden uitgedeeld.

Om 18.00u hebben we de H. Mis gevierd op het terras van Harry en Els.

Er werd veel en mooi gezongen door ons gelegenheidskoor.

Vrijdag 22 mei 2009

Na het ontbijt vertrokken wij goed gemutst- voor tweeërlei uitleg vatbaar- richting Massada.

Terwijl we door de woestijn reden, merkte Guido op, dat we mogelijk een steenbok zouden zien. Met onze neuzen platgedrukt tegen de ramen, tuurden we eindeloos, helaas geen steenbok. Op een gegeven moment stopte de bus bij een rotsvesting in de woestijn, maar helaas geen steenbok!

Massada, door koning Herodes gebouwd, echter nooit door hem gebruikt.

Met de kabelbaan gingen we naar boven om de overblijfselen te bezichtigen.

Bloedheet- daar zijn we inmiddels aan gewend – sleepten we ons voort, obstakels vermijdend, zodat we weer ongeschonden in de gondel stapten. Desalniettemin was het

buitengewoon interessant.

Terug in de bus begonnen onze maagjes al behoorlijk te knorren. Na een tocht door de Negev - woestijn arriveerden we bij de kibboets Ben Gurion, waar we nieuwsgierig als altijd, gauw in de picknickdoos keken, wat er allemaal voor lekkers in zou zitten; nou dat viel niet tegen!

Na de lunch bezochten we het graf van David Ben Gurion, de eerste president van Israël, die de vestiging van deze staat op 14 mei 1948 proclameerde.

Wederom in de bus, richting Dode Zee en door de woestijn. Wie schetst onze verbazing?

Wat zagen we plotseling? Jawel een steenbok! Groot was onze blijdschap.

Tijdens deze tocht zorgde de kapelaan voor geestelijk voedsel, door voor te lezen

uit Genesis 18. Deze lezing behandelt o.a. het verhaal van Abraham en zijn neef Lot en

Sodom en Gomorrah.

Na een poosje bereikten we het einddoel van deze dag: drijven in de zoute Dode Zee.

Opgewonden dametjes en heertjes spoedden zich met plastic tasjes met de badkleding richting kleedhokjes en vervolgens naar het zeewater om daar heerlijk te

drijven, steentjes en zoutkristallen vermijdend. Na ca. 2 uur stapte iedereen voldaan weer in de bus,

Op weg naar de Kibboets Kalia. De H.Mis vierden weer op het terras van Harrie en Els en daarna het diner.

Onder het genot van een glaasje op het terras was het een gezellig samenzijn.

Vrijdag 22 mei 2009

De met zon overgoten kibboets Kalia vertrokken we met de bus zuidwaarts langs de Dode Zee.

Door de Negev - woestijn naar de rotsvesting Masada, gebouwd door Koning Herodes vóór Christus; jaar 0.

Voor we daar arriveerden (c.a. 9.00 u) zongen wij voor onze buschauffeur Karim, een lang zal hij leven i.v.m. zijn 15 jarig huwelijk.

De Dode Zee heeft zijn naam te danken aan zijn hoog zoutgehalte; er is geen levend wezen, zoals vissen, insecten, waterplanten, vogels organismen, zelfs de oevers zijn dood. De Dode Zee (70 km lang en 16 km breed, diepte c.a. 40 m.) ligt een kleine 400 m. onder de zeespiegel, het laagste of diepste punt van de wereld.

De opwaartse druk is zó hoog, dat je er makkelijk ruggelings op kunt drijven.

De Dode Zee krijgt zijn watertoevoer van de rivier de Jordaan en smelt – en regenwater van de bergbekken en het meer van Galilea.

900u. aangekomen bij Masada, de rotsvesting van en gebouwd door koning Herodes.

Masada is het symbool van de huidige staat Israël en ligt midden in de

Negev – woestijn. Een fantastische ligging, met prachtige panorama's en vergezichten.

Een temperatuur van boven de 35gr C.

De staat Israël is gesticht 14 mei 1948 door de éérste president Ben Gurion en erkend door de V.N. De Joden waren door de kruisiging van Jezus (33 j. na Chr.)

vervloekt, vervolgd en verjaagd uit Israël; denk maar aan de tweede wereld – oorlog. (Hitler)

De beklimming of te wel de reis met de kabelbaan was een geweldige belevenis; ik had wel wat hoogtevrees, achteraf is het best meegevallen.

Wat een natuurwonderen: rotsen, ravijnen, spelonken, hoogvlakten, de erosie van de tafelgebergten, de verschillende lagen stenen, de ruïnes van het kasteel... in één woord... fantastisch.

Daarna ging de tocht door de Negev woestijn, langs Bedoeïnen kampen, kibboets en glasfabrieken, industrie, kerncentrales. We zagen oases, groene plekken in de woestijn, waar meestal een natuurlijke waterbron is.

Het graf van Ben Gurion bezocht, tevens een picknick – een goede lunch verorberd.

Met de vogeltjes: huismussen, zelfs een albino (wit) erbij; het beestje bezit geen pigment in de veren en heeft rode ogen. (reden: meestal inteelt) Theo wees ons op de wevers, bonte vliegenvangers kolibries in de woestijn, merels, verwant met die in Nederland. Ook zagen we een kudde dromedarissen en jawel, enkele steenbokken, ezels, geiten en schapen.

Plantages van cactussen, olijven, druiven en dadels.

Dan eindelijk naar het strand van de Dode Zee, en het badpak en de zwembroek aan. Het was niet wat ik er van verwacht had. Ik wilde te veel, had meteen het zoute water in de mond en in één oog. Harrie 1 struikelde en bezeerde zijn onderarm. Truus en Paula deden het beter en brachten zoutkristallen mee uit de zee.

Met Jan ging het ook niet al te best, hij moest nog uit de zee gered worden.

De anderen: Els, Harry, José, Ali en Wil deden het goed.

Na een lekker bakje koffie en een pilsje bracht Karim ons weer terug naar de kibboets, waar onze kapelaan Huub, onze zielzorger, geassisteerd door diaken Guido en lector Elisabeth een H.Mis opdroeg.

19.45u. Na een heerlijk diner in het restaurant van de kibboets Kalia en een gezellig samen zijn bij gastvrouw en gastheer Els en Harry, wensten we elkaar een welterusten.

Zaterdag 23 mei 2009 (Sabbath)

Na zonsondergang, vrijdagavond, begint de Joodse Rustdag; machines staan stil, alleen heet water voor thee en poederkoffie is beschikbaar bij het ontbijt.

Joden blijven stil thuis. Na het ontbijt verlaten we de kibboets met zijn koeien, kippen, katten, honden en dadels. Alleen de sprinkhaan gaat "in alle rust" mee met

Ha Fijn en Theo. Op weg nog even langs een ruige bergwand en een slecht ogend

Bedoeïenkamp. En dan, ja dan naderen we het aardse Jerusalem; laat het

Hemelse nog maar even zitten.

Over echte details van de Stad van David vertelt onze guide Guido en verder eerst een algemeen overzicht, aangeboden door onze aardige chauffeur Karim.

Daarna stop: te voet verder.....

Boven op de Olijfberg brengen we een bezoek aan de plaats van de Hemelvaart, uiteraard ondersteunt met de betreffende passage uit het Evangelie.

Al dalend komen we bij de Karmelietessen, om de Pater Nosterkerk te "ervaren" met gebed en zang. Buiten is Het Onze Vader nog in 153 talen te lezen.

(Snel groet ik nog 3 mensen van Yvonne, die zuster zijn en een novreen-retraite

ter voorbereiding op het Hoogfeest van Pinksteren houden.)

Ook wij mogen daar naar toe gaan, maar eerst volgen we dezer dagen nog diverse

stadia in het leven van Jezus.

Naast het fraaie uitzicht op de stad, is het goed om bij de kapel Dominus Flevit te zijn.

Ook te denken hoe wij- nee ik – in deze droefenis pas.

"Hoe struikelend ga ik in de Voetsporen van Jezus! "

Hoe weloverwogen zeg ik (18.00u) mijn "mea culpa" in de H.Mis.

Even verderop opnieuw een fraai uitzicht over het Kedrondal en de Gouden Poort.

Waar Jezus triomfantelijk Jeruzalem binnenreed op een ezel.

De poort is dichtgemetseld en Moslims hebben er graven voor gemaakt.

Met het oog op het einde der tijden- de terugkeer van de

Messias, vermoedelijk

in het Kedrondal- kopen veel Joden nu een grafplaats in het voorterrein.

We passeren de Magdalena - Russisch Orthodoxe – kerk, onverwacht blijkt de kerk

open te zijn. Als echte toeristen klauteren we naar boven.

We dachten wat rust te vinden in de betrekkelijk kleine Hof van Olijven, Gethsemane.

We komen bedrogen uit. Misschien moet ik me vanavond laten insluiten om te mediteren.

Ons aller kapelaan Huub aarzelt ook.....dus dan maar op de kamer.

Scherp dalend komen we nu bij de orthodoxe Grafkerk van Maria, trappen af en binnen nog meer treden..... een forse inspanning en wat puffen is her en der hoorbaar.

Na een korte rust en een taxihulpje lazten we psalm 122 aan de Stefanspoort, bij het binnengaan van De Oude Stad.

Intussen is te lunchtijd 13.00u bij Pizza Basta.

Na wat oprfrissen in "ons klooster " Ecce Homo, gaat een deel van de groep met Guido de stad in. Deze mensen komen enthousiast terug met verhalen over de Klaagmuur - onderscheid tussen mannen en vrouwen - , Cisterne van Helena

waar de Zonnebloempjes & Co zongen.

Als persoonlijk intermezzo bezocht ik de Zusters van Moeder Teresa en de

medezusters van mijn religieuze dochter Bernice.

Een rondleiding werd afgesloten met een gebedje en een gezongen Magnificat.

Bij de Pizzeria was het avondeten. De avondwandeling daarna, valt buiten mijn gezichtsveld (HaFijn).

Einde 6de dag en.... ik zag dat het goed was!

Zondag 24 mei 2009

De afspraak was: half 7 wakken,7u. ontbijt,half 8 vertrek naar Ein Karim,de geboorteplaats van Johannes de Doper,en daarna naar de geboorteplaats van de Messias zelf.

Goed geslapen,tot de twee boosdoeners de slaap verstoorden. Wat een lawaai in de vroege ochtend! Bij het ontbijt ontmoetten we Zr. Nabuurs uit Beers. We liepen na het ontbijt, te voet naar de Stefanspoort,waar Karim ons met zijn bus oppikte.

Onze reisleidster Ineke Verkaart stapte onderweg in.

Een soepele controle bij de muur,omdat we toeristen zijn.

Ons eerste doel was de kerk op de geboorteplaats van Johannes de Doper.

Deze kerk konden we helaas niet bezichtigen,omdat er een H.Mis werd opgedragen.We liepen verder naar de plaats waar Zacharias het Benedictusgebed uitgesproken heeft,wat op de muren in diverse talen te lezen was. hier las Guido de lofzang van Zacharias voor.(Luc.hfst 1 vers 57.

De wandeling werd voortgezet via Mary'sSpring naar de Magnificatkerk. en kreunend;een lijdensweg voor sommigen!We zongen hier samen het Magnificat,de tekst was te zien op de muur.

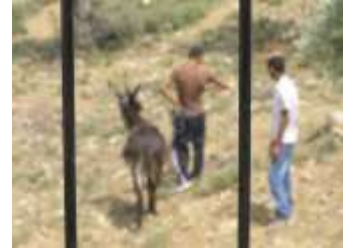
De kapl. Las Luc.hfst 1 vers 39 voor. We bezochten daarna de Visitatiekapel en de bovenkerk,met prachtige muurschilderingen.

Koffietijd tot half 11;daarna naar het Herdersveld. In de kapel op het

Herdersveld zongen we het Gloria. We luisterden naar het Evangelie Luc. hfst 2. De kapel, gebouwd in de vorm van een tent is van architect Berlucci.

In de buurt van de opgravingen van het Byzantijns klooster, zagen we het veiligheidshek, dat altijd onder stroom staat. Hier drong het tot ons door, wat het zeggen wil, te mogen leven in een vrij land!

Na een gezellige shopping in de Sheperdsshop, de lunch in Sheperds Tent Valley Village. We lagen aan, aan de Arabische Dis, Guido zeker!

Na de lunch naar de oude stad Betlehem, met het voornaamste doel: de Geboortekerk. Op het voorplein vertelt Guido hier de bijbehorende geschiedenis.

In de St. Jozefgrot vierden we de H. Eucharistie. Het gelegenheidskoor (van nu af Jeruzalemkoor), begeleidde deze viering heel plechtig.

De strekking van de preek van de kapl. was: proberen open te staan voor dit Geloofsgeheim, zoals Maria deed; ze bewaarde alles in haar hart.

Al schuifelend in een lange rij pelgrims, bereikten we de Geboortegrot en de plaats, waar de kribbe van Jezus gestaan heeft. Door het poortje van Nederigheid (je klein maken voor de Heer) kropen we weer naar buiten.

Op de terugweg naar Jeruzalem was het omhoog houden van onze pas voldoende voor de wachtpost. Voor de Palestijnen is het moeilijker om door de muur te komen. Ze moeten getrouwd zijn, liefst met kinderen, een vaste baan hebben en geen strafblad hebben. Harry den urste vult aan: ze mogen geen gereedschap bij zich hebben.

Onze reisleidster Ineke nam samen met haar man afscheid van ons. Haar man heeft ons de hele dag vergezeld. Even daarna riep Guido: "Kijk naar links, een Hollandse molen in het Jeruzalems-stadsbeeld"!

Via de Damascuspoort en de drukke marktstraat kwamen we weer bij ons hotel Ecce Homo. Moe... maar héél voldaan!

Een kleine aanvulling: volgens onze natuur-watcher Theo is er een koolmeesje vanuit Venray, met ons meegevlogen. Hij had er een gezien!

Maandag 25 mei 2009

Na het ontbijt liepen we naar het Tempelplein.

Onderweg passeerden ons schoolgaande kinderen in uniform. Rechts van ons, liep een Joodse man ons voorbij, terwijl hij zijn gezicht bedekte met zijn hand, omdat hij ons onrein achtte.

In een van de straatjes werden we gecontroleerd, zo ook voor de loopbrug naar het Tempelplein.

We zagen het Bar Mitswa-feest bij de klaagmuur. José las voor wat dat feest inhoudt

en Guido vertelde ons de geschiedenis van het Tempelplein.

Sommige mensen vinden zich niet waardig genoeg om op het plein te lopen, ze vinden de plek te heilig.

We waren allen onder de indruk van de gouden koepel met de blauwe mozaïken.

Van het tempelplein reed onze chauffeur Karim ons naar Yad Vashem.

Onderweg zagen we het Kedrondal, het Joodse kerkhof en het Dal

der Tranen,

waar Judas zich verhing. Ook reden we langs het Dal van de Hel. Waar kinderen geofferd werden door de Kanaänieten en verder langs de eerste Joodse wijk.

Yad Vashem.

We dronken eerst koffie met een stukje cake, een traktatie van Debora.

Op de binnenplaats van de gebouwen lazen we de spreuk:
"Ik wil mijn adem doorgeven en ik zal verder leven."

Na een grondige studie van de plattegrond vonden we het Kinderpaviljoen,
Herkenbaar aan een lachend kindergezichtje. Het was aangrijpend om de foto's

van de kinderen en de hal met de lichtjes te zien. Die lichtjes betekenden de anderhalf miljoen vermoorde kinderen. De namen, de leeftijden en de landen van herkomst worden onophoudelijk voorgelezen.

In de Herinneringszaal brandt de Eeuwige Vlam, met daarnaast een gedenkplaat,

en in de vloer zijn de namen van de concentratiekampen gemetseld.

De goederenwagon met de omgebogen rail konden we niet vinden.

Wel de verschillende treffende monumenten.

Guido wees ons de weg naar het Holocaustmuseum, met de duizenden documenten en foto's, dia's en films.

Wat ons aangreep, waren de vitrines met de verzamelde schoenen.

Aan de muur hing een foto van een soldaat, waarop hij zijn geweer richtte op een vrouw met een kind aan de hand.

We zagen een diepe put met water, waarin veel munten lagen.

Zeer indrukwekkend was de Hal van de Namen.

Na Yad Vashem reden we naar De Knesset, het Parlementsgebouw van Israël.

Daar tegenover zagen we een grote menora, een zevenarmige kandelaar met bijbeltaferelen, geschonken door de Engelsen in 1956.

Verder met de bus. Voor ons reed een auto met C.D. op de nummerplaat, dat betekent : Corps Diplomatique, legde Guido ons uit.

Ineke nam afscheid van Karim en overhandigde hem een enveloppe met inhoud van ons allen. Tijdens het uitstappen namen we ook afscheid van onze chauffeur Karim en liepen te voet verder van Nieuw Jeruzalem naar Oud Jeruzalem door de Leeuwenpoort of de Stefanuspoort.

In restaurant Rossini's genoten we van een heerlijke maaltijd met een groot stuk vlees. Op tafel stond een vredesduif, gemaakt in Taybeh. Daar werden 5000 vredesduiven gemaakt, voor alle parochies in Het Heilige Land.

Na de lunch liepen we de christelijke wijk door en zagen het huis van de Patriarch Fouad.

Tijdens de H. Mis in de Basilica van Ecce Homo, las de kapelaan uit het Johannes Evangelie, met als thema: De genezing van de lamme en de gerechtigheid. Daarna gingen we dineren in het vertrouwde Pizza-restaurant, Waarvan de eigenaar ons elke dag : " Smakelijk eten " wenste.

Dinsdag 26 mei 2009

Met een stralende zon aan het hemelgewelf stonden wij op.

Na rijp beraad, had Truus besloten om thuis te blijven. De anderen wandelden welgemoed naar de Mest-poort.

Onderweg kwamen we een hele klas kinderen met keppeltjes op, tegen.

Vanuit het Kedrondal gaan we omhoog de Sionsberg op. De Sionsberg is de berg waar Jezus het laatste Avondmaal gevierd heeft. We liepen door naar de kerk van St.Petrus in Gallicantu.Hier verloochende Petrus tot drie maal toe Jezus.Daar liepen we allen in de armen van Ineke.Zij verklaarde,dat dit zeer waarschijnlijk de authentieke plek is,waar Jezus gevangen genomen was.Wij bezochten de crypte en hebben daar Psalm 88 gelezen.

Om 10uur hebben we daar gezamenlijk de H.Mis gevierd.Uit de bezielende woorden van de kapelaan,werd duidelijk,dat God,ook al zijn wij wankelmoedig in ons geloof,Hij ons ten alle

tijden een nieuwe kans geeft. Na deze bemoedigende tijding bleek onze goede Herder plotseling verdwenen te zijn. De voorganger bleek later de kudde vooruit te zijn gelopen;zijn schaapjes in vertwijfeling achterlatend. Ook nu weer bracht de H.Antonius uitkomst. De Herder keerde terug bij zijn kudde.

Door de Jaffapoort betraden wij de oude stad. De muur was nog beschadigd door de zesdaagse oorlog in1967.De kogelgaten waren nog goed zichtbaar in de muren.

Wij genoten een heerlijke lunch in de Armeense wijk,nadat wij voordien in een Armeense kerk het hoofd van Jacobus bewonderd hadden in een schitterend mozaïek. Gevoed en wel liepen we naar het Dormitium – dit is de kerk waar Maria ingeslapen is. Prachtige mozaïeken waren er te bewonderen-vooral Maria als koningin tussen de apostelen was zeer bijzonder.

Ook zagen we een mozaïek van de vrouw met de hamer – was dit Jaël?

De pelgrims zongen uit volle borst het Salve Regina.

De tocht werd voortgezet richting Synagoge, naar het graf van David. Boven dit graf is de zaal , waar Jezus Het Laatste Avondmaal heeft gevierd met zijn apostelen:

Het Senakel.

De stamboom van Jesse versierde de voorzaal, ook delen van een moskee, een uiting van Islamitisch gebruik.

De kapelaan las voor uit het Evangelie over de instelling van de H. Eucharistie.

Ook daar klonken de gezangen van de pelgrims wonderschoon.

De kelen van de pelgrims werden dorstig, zodat met gezwinde spoed een terras werd opgezocht. Sommige pelgrims konden er niet genoeg van krijgen en bezochten een tweede terras van “ Papa Andreo “, met een geweldig uitzicht over de stad.

Na een gezonde maaltijd in onze bekende pizzeria keerden we moe, maar voldaan huiswaarts. Zo kwam er een einde aan de tiende dag.

Woensdag 27 mei 2009

In de vredige stad Jeruzalem barstte het tumult in alle hevigheid los. Wie , o wie

zou op deze bijna laatste dag ,de eer te beurt vallen, om tot schrijver des Vaderlands benoemd te worden. Alsof het doorgestoken kaart was, kwam de pen in onze handen. Alsof deze spanning nog niet voldoende was, hing er rondom het ontbijt een vreemde lading. Het mysterie werd opgelost, toen Els en Harry de ontbijtzaal betraden. Tijdens onze reis hebben we al

enkele malen meegemaakt, dat poorten van heiligdommen slechts éénmaal geopend waren. Ook dit bleek zo'n dag!

Deze ene dag in het jaar moest Harry den Urste afstand doen van zijn titel ter ere van Harry Schraven. Vandaag is Harry jarig en op deze dag mag hij zich den Urste noemen. Na een muzikale felicitatie werden Harry en Els persoonlijk gefeliciteerd en nog een lang en gelukkig leven toegewenst.

Na dit feestelijke ontbijt maakte een ieder zich op om gezamenlijk de Via Dolorosa te bidden. De historische weg die Jezus heeft afgelegd vanaf zijn veroordeling tot aan de dood aan het kruis op de berg Golgotha. Een zeer indrukwekkende en ingrijpende gebedstocht, waarin je zeer bijzonder ervaart, hoe Jezus heeft moeten lijden om ons te redden. Door het dagelijks leven van Jeruzalem heen, leggen we getuigenis af van ons Christen-zijn. Na de veertiende statie, waarin we gedenken, dat het gestorven Lichaam van Jezus in het graf wordt gelegd, hadden we het

voorrecht om de H.Eucharistie te vieren in de Heilige Grafkerk, dichtbij de heilige plaatsen Golgotha en het tuingraf, waarin Jezus lag en waaruit Hij verrezen is. De H.Eucharistie, als 15de statie, waarin we iedere keer in de Verrijzenis van Jezus mogen delen.

De Heilige Grafkerk is een complex geheel, waarin 7 christelijke kerken verenigd zijn door hun geloof in Jezus, maar verdeeld door menselijke ambities om te heersen. Vanwege de onenigheid onder de Christenen is al sinds de 17de eeuw het bezit van de sleutel van de kerk en het recht c.q. plicht de kerk dagelijks te openen en te sluiten toe bediend aan twee moslimfamilies. Deze zijn de wachters bij de ingang van de kerk. Overdag is deze kerk een toeristische trekpleister, waarbij het enige moeite kost om tot devotie te komen.

In de ochtenduren echter ervaar je de bijzondere plekken, waar je mag zijn, in navolging van vele eeuwen ontelbare pelgrims.

In de kerk is een trap naar beneden, waardoor je in een Armeense Kapel komt.

Hier wordt o.a. de goede moordenaar vereerd, die in de Oosterse kerken heilig is verklaard. Nog verder naar beneden, komen we op de plek, waar keizerin Helena op 14 september in jaar 328(?) het heilig kruis van Jezus vond, samen met twee andere kruizen. Na een wonderbaarlijke genezing van een zieke vrouw, na aanraking van één van de drie kruizen, verklaarde de Patriarch van Jeruzalem, dat dit het H.Kruis van Jezus moet zijn. Hij toonde het kruis aan het volk van Jeruzalem en sinds die dag vieren we het feest van de Kruisverheffing.

De exacte locaties van het sterven, verrijzenis en kruisvinding zijn door Bijbelse en Heidense bronnen met een zekere grenzende waarschijnlijkheid vast te stellen.

Na deze geestelijke traktatie op deze bijzondere plek te mogen zijn, trakteeerde

Harry den Urste op een aardse traktatie: koffie met Arabische zoetigheden.

De rest van de dag was iedereen vrij op de door hem of haar gewenste wijze, de middag in Jeruzalem door te brengen. Er werd gewandeld over de stadsmuren,

de Davidstoren werd bezocht en verschillende heilige plekken werden nog eens bezocht om nog eens de enorme gebeurtenissen op te kunnen nemen. Ook de winkeliers van Jeruzalem hebben er vele vrienden en familieleden uit Venray bij gekregen.

Na al deze lichamelijke en geestelijke belevenissen kwam een moment van rust op het juiste moment, waarna voorzichtig de koffers geordend en gepakt werden, waarbij velen tot de schokkende ontdekking kwamen, dat onze pelgrimage voor enig overgewicht gezorgd heeft. De bonte avond, onder het genot van een glaasje wijn en wat zoutjes, gaf aan, dat we allen moe, maar zeer voldaan, de laatste lange dag met de terugreis naar Venray en Geleen, weer aankunnen.

Begeesterd in het Heilig Land, zal het Pinksterfeest komend weekend en alle komende

Eucharistievieringen, dieper en intenser beleefd gaan worden.

Tot slot van deze dag kwam er nog een cadeautje uit Nederland: Guido en José zijn oom en tante geworden van een gezonde baby Nora.

27 mei is vanaf nu een hoogfeest!

Donderdag 28 mei 2009

Een verdiepende tocht in de voetsporen van Jezus

Venrayse parochianen maakten de reis van hun leven naar Israël.

De 12de en tevens laatste dag van onze pelgrimage naar het heilig Land is tevens de afscheidsdag. Helaas, eenmaal komt de tijd....

7.00u. het gebruikelijke ontbijt in het convent Ecce Homo.

9.00u. kamers leeg en koffers naar beneden brengen; in depot bij de receptie.

Nog even wat vrije tijd.... in te vullen naar eigen keuze...

Zelf heb ik even een krant gehaald bij de Damascuspoort om vervolgens

“goedendag” te gaan zeggen bij de medezusters van het Werk, waartoe “ons” Bernice behoort.

11.30u. de groep daalt af via de Stefanuspoort naar het Kedrondal, alwaar de bus wacht.

Gezien het late vertrek-tijdstip van het vliegtuig (00.05u) is er nog ruimte om iets zinnigs in te voegen.

Anne en Ineke van de Focolare hadden een uitstapje naar de West-Bank, naar het fraai gelegen **Taybeh**, ten tijde van Jezus **Efraïm** geheten.

Taybeh is een mooi dorpje met slechts 1350 inwoners, allemaal christenen – wel

3 kerken en 3 priesters, die onderling goed samenwerken; zó viert men allen Kerstmis op 25 december en Pasen volgens de Oriëntaalse kalender.

Deze donderdag vieren zij dus Hemelvaart te samen met hun andere medegelovigen. Mooi toch!

Eerst eten, zeggen ze in Oosterhout (N Br) waar ik geboren ben – en zo geschiedde...

Op de top van een heuvel verderop lag een restaurant, van waaruit men een fraai uitzicht had over de omgeving. Na de maaltijd + straffe koffie! zaten we bijeen onder een afdak in de tuin... Een mooi moment om te evalueren, aldus onze geestelijke metgezel. Een verscheidenheid aan ervaringen passeerden de revue en veel lof en eer, zeer terecht uitgesproken naar Guido toe; een goed programma - boekje, daarnaast nog een boekje met bijbelse teksten en verwijzingen en tot slot nog een boekje met liederen en de kruisweg.

Bovendien had onze diaken nog een schat aan informatie achter de hand in zijn reismap, waaruit terplekke vele malen geciteerd c.q. verteld werd. Soms vulde Ineke hier den daar iets anders aan. Prima. Goed gedaan.

De lokale diocesane priester van het Latijnse Patriarchaat, gaf om 16.00u. enige uitleg in de kerk. Later in de parochiezaal gaf hij op enthousiaste wijze inzicht in zijn pastoraat en ook economisch stuwend werk, om zó de gemeenschap sterker te maken en te houden! Als een waterval rolden de woorden in een hoog tempo uit zijn mond in goed Engels met een accentje; voor sommige, reeds vermoeide personen was het een beetje (te) veel. Het was interessant, hoe hij een olijfolieproject via Brussel wist te activeren.

Zijn hoofdproject is nu een olielamp in de vorm van een duif met een vredespalmtak – niet in zijn bek om praktische redenen – maar op de zijkant geschilderd.

Hij wil dit project promoten om zò over de hele wereld deze vredesduif op de altaren te krijgen zodat de mensen meebidden voor de vrede in Jeruzalem.

Vrede in Jeruzalem, tussen Joden, Christenen en de Islam, zal verder de vrede bevorderen op vele plaatsen in de wereld. **(zie <http://taybeh.info>)**

Op het voorterrein van de kerk stond een zeer oud Palestijns huis; daar gaf

father Raed uitleg over de leefwijze van mens en dier in een dergelijke huisvesting, die wel eens overeen kon komen met de tijd van Jezus.

Om 18.00u. was de H. Mis in het Arabisch, uiteraard met zang; een stukje van het eucharistisch gebed mocht Don Huub in het Nederlands (voor)bidden.

De H. Communie geschiedde hier onder twee gedaanten middels indoping, zodat communie op de tong de aangewezen manier was.

Weer een mooie ervaring erbij. God zij dank. Amen.

Afvaart per bus:

Na de H. Mis bedankt en naar de bus.

Even een lunchpakket - dat Ineke Verkaart lokaal geregeld had – en dan begon de echte thuisreis.

21.00u. Ben Gurion Airport Tel Aviv; goed gecontroleerd vertrokken we om 00.05u.

Arrival 05.00u.

De treasurer vond zijn geld en de bus bracht ons veilig thuis; Venray 06.30u.

Guido, het was goed! **Bedankt**, een bloemetje verdiend. Hafijn